

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 27 maja 2019 r. — WWF Italia o.n.l.u.s. i in./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Sprawa C-411/19)

(2019/C 328/02)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC i in.

Strona przeciwna: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 dyrektywy 92/43/EWG⁽¹⁾ w związku z dyrektywą 2009/47/WE⁽²⁾ w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do niniejszej sprawy, stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowego prawa pierwotnego i związanych z nimi przepisów prawa wtórnego wykonawczego, które zezwalają organowi „ostatniej instancji”, właściwemu do wydania decyzji dotyczącej zgodności wstępnego projektu robót budowlanych z wymogami ochrony środowiska w przypadku uzasadnionego sprzeciwu ministra środowiska i ochrony terytorium i mórz, na zatwierdzenie, a zatem na wyrażenie zgody na kontynuowanie postępowania poprzez powołanie się na istnienie nadrzędnego interesu publicznego, nawet jeśli organ państwowy odpowiedzialny za ochronę środowiska stwierdził, iż nie ma możliwości opracowania ewentualnych wymogów i środków łagodzących dla wariantu projektu podlegającego zatwierdzeniu, dla którego wydano już negatywną ocenę oddziaływania na środowisko?
- 2) Czy powołane dyrektywy stoją na przeszkodzie rozwiązaniu takiemu jak przyjęte, zgodnie z którym w celu zatwierdzenia wstępnego projektu robót budowlanych podlegającego postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko uznano, że wspomniany „nadrzędny interes publiczny” ma pierwszeństwo nad interesem środowiskowym, jeżeli ów „nadrzędny interes publiczny” opiera się wyłącznie na większej opłacalności ekonomicznej robót budowlanych, ich zgodności również z ochroną krajobrazu, historyczną, kulturową i społeczno-gospodarczą, a także na potrzebie ukończenia transeuropejskiej sieci drogowej, w niniejszym przypadku sieci TEN-[T] określonej jako „Comprehensive” [kompleksowa] w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r.⁽³⁾, nawet jeżeli istnieje rozwiązanie alternatywne, już zatwierdzone pod względem oddziaływania na środowisko?

- 3) Czy z ww. przepisami wspólnotowymi zgodne jest rozwiązanie takie jak przyjęte, w którym uznano za możliwe pozostawienie do etapu ostatecznego projektu dalszych analiz i badań dotyczących wpływu na środowisko trasy drogi, która nie została zatwierdzona w ramach oceny oddziaływania na środowisko, w tym w ramach oceny skutków dla środowiska, zamiast pozostawienia wnioskodawcy dalszych analiz i badań w celu złagodzenia skutków gospodarczych i krajobrazowych na alternatywnej trasie, która już została zatwierdzona pod względem oddziaływania na środowisko?
- 4) Czy po spełnieniu powyższych przesłanek i w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie co do zgodności z prawem Unii przywołane dyrektywy stoją na przeszkodzie rozwiązaniu takiemu jak przyjęte, w którym nie uznano, że opinia o niezgodności z wymogami ochrony środowiska, wydana przez właściwy organ w toku postępowania w sprawie zatwierdzenia wstępnego projektu robót budowlanych, jest wiążąca w sensie negatywnym, pozostawiając do etapu ostatecznego projektu kwestię przeprowadzenia bardziej szczegółowych ocen związanego z tym oddziaływania na elementy krajobrazu i środowiska na danym terenie, ze szczególnym odniesieniem do oceny skutków dla środowiska oraz wynikającego z niej zapewnienia odpowiednich środków kompensacyjnych i łagodzących oddziaływanie?
- 5) Czy powołane dyrektywy stoją na przeszkodzie rozwiązaniu takiemu jak przyjęte, w którym przy opracowywaniu ostatecznego projektu podmiot wnioskujący o interwencję jest zobowiązany do uwzględnienia wymogów, uwag i zaleceń dotyczących krajobrazu i środowiska, określonych w toku konferencji służb, przeprowadzonej w odniesieniu do projektu wstępnego, nawet jeśli w związku z tym projektem wstępnym organ odpowiedzialny za ochronę środowiska stwierdził brak możliwości opracowania ewentualnych wymogów i środków łagodzących dla danego wariantu projektu podlegającego zatwierdzeniu?
- 6) Czy powołane dyrektywy stoją na przeszkodzie rozwiązaniu takiemu jak przyjęte, w którym wnioskodawca został również zobowiązany do przeprowadzenia badania skutków robót budowlanych dla środowiska, w tym tak zwanej „odpowiedniej oceny”, opracowanego w pełni zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, na podstawie którego należy dokonać rozpatrzonej oceny skutków dla środowiska?
- 7) Czy powołane dyrektywy stoją na przeszkodzie rozwiązaniu takiemu jak przyjęte, w którym wskazano stronę trzecią (region Lacjum) inną niż ta, która jest zazwyczaj wyznaczona (komisja ds. weryfikacji oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przy ministerstwie środowiska i ochrony terytorium i mórz), w celu zweryfikowania badania skutków dla środowiska załączonego do ostatecznego projektu robót budowlanych, również w celu określenia wszelkich dalszych środków łagodzących i kompensujących niezbędnych do ochrony oraz zachowania elementów krajobrazu i środowiska na danym terenie, pozostawiając komisji ds. weryfikacji oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przy ministerstwie środowiska i ochrony terytorium i mórz, zgodnie z art. 185 ust. 4 i 5 dekretu ustawodawczego nr 163/06 oraz zgodnie ze skutkami przewidzianymi w tych przepisach, jedynie zadanie wyrażenia opinii na temat zgodności spornego ostatecznego projektu robót drogowych z wymogami krajobrazowymi i środowiskowymi, po uzyskaniu powołanej weryfikacji?

(¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 2010, L 20, s. 7).

(³) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. 2013, L 348, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 28 maja 2019 r. — Blumar SpA/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-415/19)

(2019/C 328/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Blumar SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate